

Cartea lui Daniel - Numărul o sută trei

Dëshifrimi i Profecisë: Kuptimi i Zbatimit të Trefishtë të Kornizave Profetike

Jeff Pippenger

2024-02-29

Am luat în considerare aplicările triple ale profeției. Facem aceasta cu scopul de a identifica faptul că, atunci când Domnul a desigilat ultimele șase versete din Daniel unsprezece odată cu prăbușirea Uniunii Sovietice la „vremea sfârșitului”, în 1989, s-a produs o „creștere a cunoștinței” care avea să pună la probă acea generație a poporului lui Dumnezeu.

Și el a zis: „Du-te, Daniele, căci cuvintele acestea sunt închise și pecetluite până la vremea sfârșitului. Mulți vor fi curățiți, albiți și încercați; dar cei răi vor face răul; și niciunul dintre cei răi nu va înțelege; dar cei înțelepți vor înțelege.” Daniel 12:9, 10.

De fiecare dată când un adevăr este desigilat de Leul din seminția lui Iuda, Satana lucrează pentru a se împotrivi soliei. Împotrivirea ridicată împotriva adevărilor descoperite în acele versete finale din Daniel unsprezece a impus un studiu mai aprofundat al adevărilor legate de aceste versete, pentru ca o apărare sfințită împotriva rătăcirilor propuse spre a submina adevăurile revelate să poată sta în picioare. Unul dintre principiile aduse la lumină în mijlocul acelei dezbateri a fost tripla aplicație a profeției. Ea a fost recunoscută inițial în legătură cu necesitatea de a fi corecți cu privire la ceea ce reprezenta „necurmata” în cartea lui Daniel (păgânismul) și cu istoria corectă asociată cu „înlăturarea necurmatei” (508 d.Hr.).

Recunoașterea celor trei puteri pustiitoare ca structură a profeției a fost paralelă cu cadrul profetic millerit, constituit din primele două puteri pustiitoare, iar identificarea millerită a „curmatei necurmate” ca păgânism a oferit o istorie în armonie cu ultimele șase versete din Daniel unsprezece, așa cum a spus sora White că trebuia să fie. Astfel, împotrivirea față de cunoștința desigilată la vremea sfârșitului, în 1989, a produs o lumină mai mare, pe măsură ce cunoștința a crescut, și a identificat, de asemenea, reguli specifice pentru mișcarea îngerului al treilea, care au fost paralele cu dezvoltarea anumitor reguli profetice ce fuseseră adunate și folosite în mișcarea primului înger de către William Miller.

Am analizat întreita aplicare a celor trei Rome, a celor trei căderi ale Babilonului și a celor trei Ilie și ne ocupăm acum de cei trei soli care pregătesc calea pentru Solul Legământului. Am identificat o strânsă suprapunere și o paralelă între cele trei Rome și cele trei căderi ale Babilonului, precum și o strânsă paralelă cu cei trei Ilie și cei trei soli care pregătesc calea. În zilele de pe urmă, William Miller și Future for America îl reprezintă amândoi pe al treilea Ilie și, de asemenea, pe al treilea sol care pregătește calea. Isus ilustrează întotdeauna sfârșitul unui lucru prin începutul unui lucru, iar mișcarea primului înger este paralelă cu mișcarea celui de-al treilea înger.

“하나님께서서는 요한계시록 14장의 기별들에게 예언의 계열 속에서 그들의 위치를 주셨으며, 그들의 사업은 이 땅의 역사가 마칠 때까지 중단되어서는 안 된다. 첫째 천사와 둘째 천사의 기별은 지금 이 시대를 위한 여전히 진리이며, 뒤따르는 이 기별과

나란히 진행되어야 한다. 셋째 천사는 큰 음성으로 그의 경고를 선포한다. ‘이 일 후에,’라고 요한은 말하였다. ‘내가 보니 다른 천사가 하늘에서 내려오는데 큰 권세를 가졌고 땅은 그의 영광으로 환하여지더라.’ 이 비춤 가운데서 세 기별 모두의 빛이 결합되어 있다.” The 1888 Materials, 803, 804.

Mișcarea primului și a celui de-al doilea înger a fost condusă de William Miller. Sora White îl identifică pe Miller drept „mesagerul ales”.

„William Miller tulbura împărăția lui Satana, iar vrăjmașul cel de moarte căuta nu numai să contracareze efectul soliei, ci să-l nimicească pe solul însuși.” Spirit of Prophecy, volumul 4, 219.

Ea identifică, de asemenea, că Miller fusese prefigurată atât de Ilie, cât și de Ioan Botezătorul.

„Mii de oameni au fost conduși să îmbrățișeze adevărul propovăduit de William Miller, iar slujitorii ai lui Dumnezeu au fost ridicăți în spiritul și puterea lui Ilie pentru a proclama solia. Asemenea lui Ioan, înainte-mergătorul lui Isus, cei care au predicat această solemnă solie s-au simțit constrânși să pună securea la rădăcina pomului și să-i cheme pe oameni să aducă roade vrednice de pocăință.” Early Writings, 233.

Ioan Botezătorul, care, potrivit lui Isus, a fost al doilea Ilie, a fost de asemenea primul sol care trebuia să pregătească calea pentru Solul Legământului. Prin urmare, este evident că mișcarea celui de-al treilea înger va avea un „sol ales”. Acel sol va fi fost prefigurată de Ilie, Ioan Botezătorul și William Miller. Împreună cu Miller, cei doi soli aleși reprezintă începutul și sfârșitul mișcării celor trei îngeri din Apocalipsa paisprezece și, făcând astfel, ei reprezintă împreună atât pe al treilea Ilie, cât și pe al treilea sol care trebuie să pregătească calea pentru Solul Legământului.

A respinge solia oricărui mesager ales, fie de la început, fie de la sfârșit, înseamnă moarte, iar solia Future for America se întemeiază pe aplicarea profetică a expresiei „linie peste linie”, care este metodologia ploii târzii. Prin aplicarea principiului „linie peste linie” se stabilește că mișcarea millerită a prefigurată mișcarea Future for America. Un semn de hotar al istoriei millerite este William Miller, „mesagerul ales”. A respinge acel semn de hotar înseamnă a respinge solia; astfel, prin începutul și sfârșitul adventismului, se stabilește că respingerea mesagerului este de asemenea respingerea soliei, căci solia identifică un mesager ales. Prin urmare, a respinge solia înseamnă a respinge mesagerul și viceversa. Fără un dansator, nu există dans.

„Mi-a fost îndreptată atenția înapoi spre proclamarea primei veniri a lui Hristos. Ioan a fost trimis în duhul și puterea lui Ilie, ca să pregătească calea lui Isus. Cei care au respins mărturia lui Ioan nu au fost ajutați de învățăturile lui Isus. Împotrivirea lor față de solia care prevestea venirea Lui i-a așezat într-o poziție în care nu puteau primi cu ușurință cele mai puternice dovezi că El era Mesia. Satana i-a condus pe cei care au respins solia lui Ioan să meargă și mai departe, până la a-L respinge și a-L răstigni pe Hristos. Făcând aceasta, ei s-au așezat acolo unde nu puteau primi binecuvântarea din ziua Cincizecimii, care i-ar fi învățat calea către sanctuarul ceresc. Ruperea perdelei templului a arătat că jertfele și rânduielile iudaice nu aveau să mai fie primite. Marea Jertfă fusese adusă și fusese primită, iar Duhul Sfânt, care a coborât în ziua Cincizecimii, a purtat mintea ucenicilor de la sanctuarul pământesc la cel ceresc, unde

Isus intrase prin propriul Său sânge, pentru a revărsa asupra ucenicilor Săi beneficiile ispășirii Sale. Dar iudeii au fost lăsați în întuneric deplin. Ei au pierdut toată lumina pe care ar fi putut-o avea cu privire la planul mântuirii și au continuat să se încreadă în jertfele și darurile lor fără folos. Sanctuarul ceresc luase locul celui pământesc, însă ei nu aveau nicio cunoștință despre această schimbare. De aceea, ei nu puteau beneficia de mijlocirea lui Hristos în Locul Sfânt.

„Mnogi s užasom gledaju na postupak Jevreja u odbacivanju i raspeću Hrista; i dok čitaju istoriju Njegovog sramotnog zlostavljanja, misle da Ga vole i da Ga ne bi odrekli kao Petar, niti bi Ga raspeli kao Jevreji. Ali Bog, koji čita srca svih, stavio je na probu tu ljubav prema Isusu za koju su tvrdili da je osećaju. Celo nebo je s najdubljim zanimanjem posmatralo kako je primljena poruka prvog anđela. Ali mnogi koji su tvrdili da vole Isusa, i koji su lili suze dok su čitali izveštaj o krstu, ismejali su radosnu vest o Njegovom dolasku. Umesto da poruku prime s radošću, proglasili su je obmanom. Mrzeli su one koji su voleli Njegovo javljanje i isključili ih iz crkava. Oni koji su odbacili prvu poruku nisu mogli imati koristi od druge; niti im je koristio ponoćni poklič, koji je trebalo da ih pripremi da verom uđu s Isusom u Svetinju nad svetinjama nebeske svetinje. A odbacivanjem prethodne dve poruke toliko su pomračili svoj razum da ne mogu videti nikakvu svetlost u poruci trećeg anđela, koja pokazuje put u Svetinju nad svetinjama. Videla sam da su, kao što su Jevreji raspeli Isusa, tako i nazivne crkve raspela ove poruke, i zato nemaju nikakvo znanje o putu u Svetinju nad svetinjama, niti mogu imati koristi od Isusovog posredovanja tamo. Kao Jevreji, koji su prinosisi svoje beskorisne žrtve, oni upućuju svoje beskorisne molitve odeljenju koje je Isus napustio; a Sotona, zadovoljan tom obmanom, uzima na sebe religiozni karakter i usmerava umove tih tobožnjih hrišćana k sebi, delujući svojom silom, svojim znacima i lažnim čudesima, da bi ih učvrstio u svojoj zamci.” Early Writings, 259–261.

Abo “banze ubuhamya bwa Yohana ntibungukiwe n’inyigisho za Yesu,” kandi abo “banze ubutumwa bwa mbere ntibashoboraga kugirirwa umumaro n’ubwa kabiri; kandi ntibungukiwe n’ijwi ryo mu gicuku.” Umurimo wa Yohana wabanje umubatizo wa Kristo, maze nyuma y’igihe gito Kristo ahumanura urusengero mu itangiriro ry’umurimo We. Umurimo wa Miller wateguriye Kristo kweza abahungu ba Lewi ubwo yaje gitunguranye ku wa 22 Ukwakira 1844. Muri abo bahama babiri, kwanga intumwa itegura inzira bihwanye n’urupfu.

Curățirea și purificarea săvârșite de Hristos în lucrarea Sa ca Sol al Legământului au avut scopul de a ridica un popor care să îndeplinească lucrarea de a duce lumii solia mântuirii. Lucrarea este împlinită înainte de perioada de timp care reprezintă momentul când începe judecata executivă. Nimicirea Ierusalimului în istoria ucenicilor reprezintă judecata executivă, iar adventismul s-a îndepărtat de responsabilitatea sa de a îndeplini acea lucrare, însă Domnul încercase să-i adune laolaltă. El Își condusese poporul să publice diagrama din 1850 ca reprezentare grafică a soliei pe care ar fi putut să o ducă lumii.

„Nu a fost voia lui Dumnezeu ca Israel să rătăcească patruzeci de ani în pustie; El a dorit să-i conducă direct în țara Canaanului și să-i statornicească acolo ca un popor sfânt și fericit. Dar «n-au putut să intre din pricina necredinței». Evrei 3:19. Din cauza alunecării lor înapoi și a apostaziei lor, au pierit în pustiu, iar alții au fost ridicați ca să intre în Țara Făgăduită. În același fel, nu a fost voia lui Dumnezeu ca venirea lui Hristos să fie atât de mult întârziată și ca

poporul Său să rămână atâția ani în această lume a păcatului și a durerii. Dar necredința i-a despărțit de Dumnezeu. Pentru că au refuzat să facă lucrarea pe care El le-o rânduisese, alții au fost ridicați pentru a proclama solia. În îndurare față de lume, Isus Își întârzie venirea, pentru ca păcătoșii să aibă prilejul să audă avertizarea și să găsească în El un adăpost înainte ca mânia lui Dumnezeu să fie revărsată.” Tragedia veacurilor, 458.

Dacă adventiștii și-ar fi păstrat cu tărie credința, „lucrarea lor ar fi fost încheiată.”

„Dacă adventiștii, după marea dezamăgire din 1844, și-ar fi păstrat cu tărie credința și ar fi urmat în unitate providența descoperitoare a lui Dumnezeu, primind solia îngerului al treilea și vestind-o lumii în puterea Duhului Sfânt, ar fi văzut mântuirea lui Dumnezeu, Domnul ar fi lucrat cu putere împreună cu eforturile lor, lucrarea ar fi fost încheiată, iar Hristos ar fi venit până acum ca să-Și primească poporul la răsplata lui. Dar, în perioada de îndoială și nesiguranță care a urmat dezamăgirii, mulți dintre credincioșii adventiști și-au părăsit credința.... Astfel, lucrarea a fost împiedicată, iar lumea a fost lăsată în întuneric. Dacă întregul corp adventist s-ar fi unit asupra poruncilor lui Dumnezeu și a credinței lui Isus, cât de cu totul diferită ar fi fost istoria noastră!” Evanghelizare, 695.

În primăvara anului 1844, Solul Legământului a curățit mișcarea milleriților, iar apoi, în toamnă, a adus solia celui de-al treilea înger. Miller, solia lui și mișcarea pe care o reprezenta împliniseră parabola celor zece fecioare. La adunarea de tabără din Exeter, New Hampshire, a sosit solia Strigătului de la Miezul Noptii și, în numai două luni scurte, s-a demonstrat care dintre fecioare aveau untdelemnul. Cele două clase s-au manifestat, iar al treilea înger a sosit cu o solie în mâna lui care trebuia mâncată, dar fecioarele înțelepte „și-au cedat credința” în „perioada de îndoială și nesiguranță”.

„perioada de îndoială și nesiguranță” fusese reprezentată de ucenici la moartea Sa, dar în a treia zi El a început să le descopere ucenicilor Săi mesajul învierii Sale, iar ei nu și-au „lepădat credința”. Perioada de îndoială și nesiguranță pentru fecioarele înțelepte ale mișcării mesajelor primului și celui de-al doilea înger a continuat aproximativ trei ani, moment în care Domnul i-a descoperit sorei White că Își întinsese mâna pentru a strânge din nou rămășița poporului Său. El Și-a condus poporul să înceapă lucrarea de publicare și să alcătuiască a doua tablă a lui Habacuc, dar „mulți dintre credincioșii adventiști și-au lepădat credința.... Astfel lucrarea a fost împiedicată, iar lumea a fost lăsată în întuneric.”

În 1849, William Miller, mesagerul ales al primei și al celei de-a doua solii îngerești, a fost așezat în mormânt. Dacă fecioarele înțelepte din 22 octombrie 1844 „ar fi ținut cu tărie credința lor și ar fi mers mai departe unite în providența descoperită a lui Dumnezeu”, Domnul ar fi ridicat un alt mesager în duhul și puterea lui Ilie. În schimb, „venirea lui Hristos” a fost „întârziată, iar poporul Său”, „în același fel” ca Israelul din vechime, avea să „rămână” „mulți ani în această lume a păcatului și a durerii.”

O sută douăzeci și șase de ani după rebeliunea din 1863, Domnul a ridicat pe solul ales al celui de-al treilea înger. Lucrarea lui a fost atât să pregătească calea pentru ca Solul Legământului să vină deodată la templul Său și să intre într-o relație de legământ cu cei o sută patruzeci și patru de

mii, în timpul scenelor de încheiere ale judecății de cercetare, cât și să prezinte un mesaj care confruntă întreaga unire a lui Ahab, Izabela și a prorocilor ei în perioada Judecății Executive, care începe la legea duminicală ce va veni în curând.

Al treilea sol care pregătește calea reprezintă o lucrare, o solie, un sol și o mișcare în timpul scenelor de încheiere ale Judecății de Cercetare. Al treilea Ilie reprezintă o lucrare, o solie, un sol și o mișcare în timpul scenelor de încheiere ale Judecății Executive. Solia solului care pregătește calea și solia lui Ilie sunt solia celei de-a treia dintre cele trei Vaiuri din Apocalipsa, capitolele opt până la unsprezece.

Sa kasaysayang kinakatawan ng mensaherong naghahanda ng daan, ang mensahe ng ikatlong Saaba ay kumakatawan sa Pakakak na tumatawag sa Adventismong Laodiceano upang “bumili ka sa akin ng gintong dinalisay sa apoy, upang ikaw ay yumaman; at ng maputing damit, upang ikaw ay madamtan, at huwag mahayag ang kahihyan ng iyong kahubaran; at pahiran mo ang iyong mga mata ng gamot sa mata, upang ikaw ay makakita.” Ito ang mensahe ng pag-ibig ng Diyos na nagpapakita sa bayan ng Diyos ng kanilang mga pagsalansang, sapagkat “ang lahat ng” Kaniyang iniibig ay Kaniyang “sinasaway at pinarusuhan.” Ito ang mensahe ng katuwiran ni Cristo na tumatawag sa mga tao na tanggapin ang Kaniyang likas, na inihahayag sa yugto ng panahon kung kailan isinasagawa ng Mensahero ng Tipan ang gawain ng paglilinis sa templong kaluluwa, at dahil dito ay tinatawagan Niya ang mga iniibig Niya na ipahayag ang Kaniyang likas at “magpakasigasig ka nga, at magsisi,” sapagkat Siya ay “nasa” pintuan ng dispensasyon, na kumakatawan sa pagsasara ng panahon ng biyaya, kung saan Kaniyang “isusuka” ang Adventismong Laodiceano “mula sa” Kaniyang “bibig.” Ang “pintuang” dispensasyonal na iyon ay ang pintuang Kaniyang “binubuksan, at walang makapagsasara; at isinasara, at walang makapagbubukas.”

Există o aparentă contradicție care este rezolvată prin aplicarea principiului „linie peste linie”, însă mulți s-ar putea să nici nu recunoască această aparentă contradicție. Odată rezolvată, ea aduce claritate asupra tranziției de la Judecata de Cercetare la Judecata Executivă, care are loc la legea duminicală ce va veni în curând. Ea este rezolvată prin acceptarea faptului că Cincizecimea prefigurează legea duminicală ce va veni în curând în Statele Unite. Pentru a încheia examinarea noastră cu privire la al treilea sol, care pregătește calea ca simbol în Judecata de Cercetare, în contrast cu al treilea Ilie ca simbol al Judecății Executive, vom aborda această aparentă contradicție.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

“Îngerul care se unește în proclamarea soliei celui de-al treilea înger trebuie să lumineze întregul pământ cu slava sa. Aici este prevestită o lucrare de întindere mondială și de o putere nemaivăzută. Mișcarea adventă din anii 1840–44 a fost o manifestare glorioasă a puterii lui Dumnezeu; solia primului înger a fost dusă la fiecare stațiune misionară din lume și, în unele țări, a existat cel mai mare interes religios care a fost văzut în vreun ținut de la Reforma secolului al șaisprezecelea încoace; dar acestea vor fi întrecute de mișcarea puternică de sub ultima avertizare a celui de-al treilea înger.

„Lucrarea va fi asemănătoare cu aceea din Ziua Cincizecimii. După cum „ploaia timpurie” a fost dată, prin revărsarea Duhului Sfânt la începutul Evangheliei, pentru a face să răsară sămânța cea prețioasă, tot astfel „ploaia târzie” va fi dată la încheierea ei, pentru coacerea secerișului. „Atunci vom cunoaște, dacă vom stărua să cunoaștem pe Domnul: ivirea Lui este pregătită ca zorile dimineții; și El va veni la noi ca ploaia, ca ploaia târzie și timpurie peste pământ.” Osea 6:3. „Bucurați-vă dar, copii ai Sionului, și înveseliți-vă în Domnul Dumnezeuul vostru; căci El vă dă ploaia timpurie cu măsură și va face să coboare pentru voi ploaia, ploaia timpurie și ploaia târzie.” Ioel 2:23. „În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură.” „Și se va întâmpla că oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit.” Faptele Apostolilor 2:17, 21.

„Marea lucrare a Evangheliei nu trebuie să se încheie cu o manifestare mai redusă a puterii lui Dumnezeu decât aceea care i-a marcat începutul. Profețiile care s-au împlinit prin revărsarea ploii timpurii la începutul Evangheliei urmează să se îplinească din nou prin ploaia târzie la încheierea ei. Acestea sunt «vremurile de înviore» spre care privea înainte apostolul Petru când spunea: «Pocăiți-vă dar și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, când vor veni vremurile de înviore de la fața Domnului, și El va trimite pe Isus.» Faptele Apostolilor 3:19, 20.” Tragedia veacurilor, 611.